

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί σχεδίου Νόμου «περί μὴ ἐπιστροφῆς εἰς τὸ Δημόσιον ληφθέντος χρηματικοῦ βοηθήματος ἢ ἀποζημιώσεως ἐν περιπτώσει διακοπῆς τοῦ μισθοῦ ἢ τῆς συντάξεως καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως συνταξιοδοτικῶν τινῶν διατάξεων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

1. Διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ.3768/57 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀρίου ἡλικίας τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως συνταξιοδοτικῶν τινῶν διατάξεων», ὠρίσθη ὅτι «στρατιωτικοὶ ὑπαλλήλοι καὶ στρατιωτικοὶ ἀπομακρυνόμενοι τῆς ὑπηρεσίας δι' οἰονδήποτε λόγον, πλὴν παραιτήσεως ἢ πειθαρχικοῦ παραπτώματος καὶ μὴ δικαιοῦμενοι συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 85 τοῦ Α.Ν.1854/1951 ἢ βοηθήματος κατὰ τὰ ἄρθρα 16 καὶ 44 τοῦ αὐτοῦ Α.Ν. δικαιούνται χρηματικοῦ βοηθήματος ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τόσων μηνῶν ὅσα τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας». Διὰ δὲ τῶν ἄρθρων 16 καὶ 44 τοῦ Α.Ν.1854/51 εἰς τὰ ὅποια παραπέμπει ἡ ἄνω διατάξις, προβλέπεται ὅτι εἰς τοὺς ἀπομακρυνόμενους τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ σωματικῆς ἢ δικηνογικῆς ἀνικανότητος μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν καταβάλλεται χρηματικὸν βοήθημα, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν συμπληρώσει 15ετῆ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν καὶ νῦν 10ετῆ κατόπιν τοῦ Ν.Δ.208/74 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Α.Ν.1854/51».

Δυνάμει, ὅμως, τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 11 παρ. 6 καὶ 36 παρ. 5 τοῦ Α.Ν.1854/51 δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος ὁ ὡς ἄνω χρόνος τῆς ὑπηρεσίας.

Υφίστανται, ἐν τούτοις, διατάξεις ἐν τῇ καιμένῃ συνταξιοδοτικῇ Νομοθεσίᾳ, δι' ὧν προβλέπεται ἡ δυνατότης ἐπιστροφῆς τοῦ ληφθέντος βοηθήματος, διὰ τῆς παρακρατήσεως τὸν ἐκ τοῦ μισθοῦ ἢ τῆς συντάξεως τῶν ὑποχρέων πρὸς τὸν σκοπὸν ἀναγρωρίσεως ὡς συντάξιμου τοῦ χρόνου δι' ὃν κατεβλήθη τοῦτο, ὡς λ.χ. αἱ διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ Α.Ν.1854/51 καὶ τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ.3768/57, προκειμένου περὶ ὀπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ Ν.Δ.208/74, προκειμένου περὶ ἀπομακρυνόμενων τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ἀνικανότητος μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀναζήτησις τοῦ καταβληθέντος χρηματικοῦ βοηθήματος τυγχάνει σύμφωνος πρὸς βασικὴν ἀρχὴν τῆς συνταξιοδοτικῆς Νομοθεσίας, καθ' ἣν δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὴ ἡ ληΐσις συντάξεως καὶ ἀποζημιώσεως εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου ἐκ τοῦ αὐτοῦ χρόνου ὑπηρεσίας. Ὅταν, ὅμως, ἡ καταβολὴ μισθοῦ ἢ συντάξεως διακόπτεται τοῦ μὲν πρώτου λόγῳ θανάτου, τῆς δὲ δευτέρας διὰ τοὺς ἐν τῷ Νόμῳ ὀριζομένους λόγους (καταδίκη εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν, γάμος, ἐνηλικίωσις, θάνατος, παραιτήσις ἀπὸ τοῦ δικαιοῦματος κ.λ.π.) καὶ δὲν ὑπάρχουν ἕτερα δικαιοῦχα τῆς συντάξεως ἢ ἀντὶ ταύτης χρηματικοῦ βοηθήματος πρόσωπα εἰς τὰ ὅποια νὰ καταβάλλεται ἡ σύνταξις ἢ τὸ βοήθημα, τὸ μέτρον ἐμφανίζεται ὡς σκληρὸν ἀπὸ τὸ βεβιωθὲν ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ θὰ βαρύνῃ ἀναιτίως τὸν μὴ λαμβάνοντα τὴν σύνταξιν καὶ τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ.

Πρὸς ἄρσιν τῶν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, δυσμενῶν συνεπειῶν προτείνεται τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἔξιν Νομοσχεδίου, δι' οὗ εἰς μὲν τὴν παράγραφον 1 αὐτοῦ ὀρίζεται ὅτι ἐπὶ ἐπελεύσει τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων τὸ μὴ ἐπιστραφέν ποσὸν διαγράφεται, εἰς δὲ τὴν παρ. 2 ὅτι ἐπαναχορηγούμενης τῆς συντάξεως ἢ ἀναγρωρίσεως, μεταγενεστέρως, δικαιοῦματος συντάξεως ἢ βοηθήματος ὑπὲρ τῶν διαδόχων προσώπων, τὸ διαγραφέν ὡς ἄνω ποσὸν ἐπανεγγράφεται ὡς δημόσιον ἔσοδον, ἀναπροσαρμοζόμενον μάλιστα βάσει τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπανεγγραφῆς του καθοριζομένων ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ ἐξόδου.

4-2-73
Σημειοῦται ὅτι ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ θέματος ὡς πρὸς τὴν διακοπὴν τῆς καταβολῆς τοῦ μισθοῦ μόνον λόγῳ θανάτου καὶ οὐχὶ δι' ἄλλην αἰτίαν (παραιτήσιν, ἀπόλυσιν κ.λ.π.) περιλαμβάνει εἰς τὸ γενικὸν ὅτι εἰς τὰς τελευταίας ταύτας περιπτώσεις δύναται ὁ χρόνος δι' ὃν κατεβλήθη βοήθημα ἢ ἀποζημιώσις νὰ ἀξιοποιηθῇ συνταξιοδοτικῶς ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου. Τοῦτο θὰ συμβῇ ἐὰν ἐπαναδιορισθῇ εἰς θέσιν ἣτις παρέχει δικαίωμα συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου. Ἐποῦτα διὰ τῆς προσμετρήσεως τῆς προγενεστερᾶς ὑπηρεσίας δι' ἣν κατεβλήθησαν αἱ ἄνω παροχαὶ νὰ θεμελιωθῇ δικαίωμα συντάξεως.

II. Διὰ τοῦ Ν.Δ.92/1974 «περὶ ὑπολογισμοῦ τῆς συντάξεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ.4520/1936 ἀνακληθέντων καὶ προαχθέντων Ἀξιωματικῶν ἐκ Πληρωμάτων Ναυτικοῦ», ὠρίσθη ὅτι :

«Ἡ σύνταξις τῶν ὑπὸ τοῦ Β.Δ.14.9.1966 ἐπαναφρεθέντων εἰς τὴν ἐνέργειαν Ἀξιωματικῶν Πληρωμάτων Στόλου Ναυτικοῦ, προαχθέντων καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀποστρατευθέντων, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ.4520/1966 ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ μεθ' ὃν οὗτοι ἀπεστρατεύθησαν βάσει τοῦ ἄνω Β.Δ.

Ἐπιπροσέτις συντάξεως τῶν ἀνωτέρω, ὀριστικῶς, τελεσιδικίως ἢ ἀμετακλήτως κριθεῖσαι, ἐπιναεξετάζονται κατὰ πρῶτον βαθμὸν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου κατὰ Νόμον δικαιοδοτούντος ἐπὶ τῶν συντάξεων ὀργάνου, τῇ αἰτίῃ τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβαλλομένη ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Τὰ οικονομικὰ ἀποτελέσματα τῶν κατόπιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκδιδομένων πράξεων ἢ ἀποφάσεων ἐπέρχονται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεώς τῶν».

Διὰ τοῦ ἀνωτέρω Ν.Δ. δὲν καλύπτονται ὅλα αἱ περιπτώσεις Ἀξιωματικῶν Πληρωμάτων Στόλου τοῦ Ναυτικοῦ, ἀνακληθέντων, δυνάμει ἄλλου Δ/τος, εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν καὶ προαχθέντων κατ' ἐφαρμογὴν τῆς αὐτῆς διατάξεως, τουτέστιν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ.4520/1966.

Ἡ στέρσις ὅμως τοῦ εὐεργετήματος τούτου διὰ τοὺς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένους, θὰ ἐδημιούργει ἄνισον συνταξιοδοτικὴν μεταχείρισιν τούτων, πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ὁποίας προτείνεται τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑποβαλλομένου σχεδίου Νόμου δι' οὗ ἐπικτείνονται καὶ ἐπ' αὐτῶν αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ.92/1974.

III. Ὑπὸ τῆς περιπτώσεως δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ.3395/1955 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀτμηλάτων Σιδηροδρόμων» ὀρίζεται ὅτι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ μόνιμον, ἔκτακτον ἢ ἐπὶ συμβάσει προσωπικὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀτμηλάτων Σιδηροδρόμων δικαιούνται συντάξεως ἐὰν ἀποχωρήσουν τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὀρίου ἡλικίας καὶ ἔχουν 15ετῆ τοῦλάχιστον πλήρη συντάξιμος ὑπηρεσίαν ἐν τοῖς δικτύοις, ἐφ' ὅσον ἀμέσως πρὸ τῆς ἀπομακρυνσεως τῶν κέντηται πλήρη 10ετῆ πραγματικὴν συνεχῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐν αὐτοῖς».

Τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἐτέθη κατ' ἀντιγραφὴν ἐκ τῶν, διὰ τὴν ἀπόκτησιν δικαιοῦματος συντάξεως παρὰ τῶν ἐξεργασμένων τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὸν ὡς ἄνω λόγον δημοσίων ὑπαλλήλων, διατάξεων τῆς περιπτώσεως ε' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν.1854/51, αἵτινες ὅμως ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ.702/1970, δι' οὗ προβλέπεται πρὸς ἀπόκτησιν δικαιοῦματος παρ' αὐτῶν, ἡ συμπλήρωσις δεκαπενταετοῦς τοῦλάχιστον πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας, ἀπαλειφθεῖσης τῆς ἐτέρας προϋποθέσεως τῆς συμπληρώσεως δηλονότης καὶ 10ετοῦς συνεχοῦς πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας πρὸ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν, ἣτις εἶχε περιορισθῇ εἰς 5ετῆ, διὰ τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ.4432/1964.

Τὴν τοιαύτην ἄνισον μεταχείρισιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιοῦματος τῶν ὑπαλλήλων τῶν σιδηροδρομικῶν δικτύων

σκοπεῖ νὰ ἀρῆ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ προτεινομένου σχεδίου Νόμου. ὡπερ ἀντικαθίστῃ τὴν θέτουσαν τὸν περιορισμὸν ὡς ἄνω διάταξιν, καὶ προνοεῖ διὰ τὴν συνεπεῖα τῆς ἀναδρομικῆς ἀντικαταστάσεως τῆς προαναφερομένης διατάξεως, ἄσκησιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος τῶν ἤδη ἐξεληθόντων καὶ μὴ δικαιωθέντων συντάξεως σιδηροδρομικῶν.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ περιεχόμενον τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου. τὸ ὅποιον ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιπροσωπείας, καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως τύχῃ τοῦτο τῆς ψήφου τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 9 Ἰανουαρίου 1976

Ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΣΧΕΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Α.Ν.1854/1951 «περὶ ἀπονομῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» (ΦΕΚ 182/23.6.1951).

Ἄρθρον 11.

6. Δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος οἰσodήποτε ὑπηρεσίας ἂν ἐχρησίμευσεν ἢ θέλει χρησιμεύσει κατὰ Νόμον πρὸς ἀπόκτησιν δικαιώματος συντάξεως ὡς Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου, ἢ ὑπαλλήλου Ὄργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου ἐν γένει, Ἐπιχειρήσεως Κοινῆς Ὁφελείας ἢ Τραπεζῆς ἢ Ἀνωμόμου Ἐταιρείας ἢ ἂν διὰ τὸν χρόνον τοῦτον κατεβλήθη, κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ Στρατιωτικοῦ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσις ἢ χρηματικὴ ἀμοιβή.

Ὁ ἀνωτέρω περιορισμὸς δὲν ἰσχύει δι' ὃ χρονικὸν διάστημα ὁ ὑπάλληλος ὑπρέτει πράγματι ταυτοχρόνως καὶ κατὰ Νόμον εἰς τε τὴν δημοσίαν θέσιν καὶ εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω θέσεων.

Ἄρθρον 16.

1. Ἐπὶ ἀπολύσεως λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος μὴ ὑφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ σύνταξιν κανονίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 54 ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις.

2. Ὁ διὰ τὴν ἀνωτέρω αἰτίαν ἀπομακρυνόμενος, ἐὰν δὲν ἔχῃ δεκαπενταετῆ τοῦλάχιστον πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν δικαιούται χρηματικοῦ βοηθήματος ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶσων μηνῶν ὅσα τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 36.

5. Δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος οἰσodήποτε ὑπηρεσίας ἂν ἐχρησίμευσεν ἢ θέλει χρησιμεύσει κατὰ Νόμον πρὸς ἀπόκτησιν δικαιώματος συντάξεως ὡς Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπαλλήλου Ὄργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου ἐν γένει, ἐπιχειρήσεως Κοινῆς Ὁφελείας ἢ Τραπεζῆς ἢ Ἀνωμόμου Ἐταιρείας ἢ ἂν διὰ τὸν χρόνον τοῦτον κατεβλήθη, κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Στρατιωτικοῦ ἢ τοῦ ὑπαλλήλου ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσις ἢ χρηματικὴ ἀμοιβή.

Ἄρθρον 44.

1. Ἐπὶ ἀπολύσεως λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος μὴ ὑφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ σύνταξιν κανονίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ παρόντος, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 54 ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις.

2. Ὁ διὰ τὴν ἀνωτέρω αἰτίαν ἀπομακρυνόμενος, ἐὰν δὲν ἔχῃ δεκαπενταετῆ τοῦλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς πλήρη δεκαετῆ πραγματικὴν τοιαύτην δικαιούται χρηματικοῦ βοηθήματος ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶσων μηνῶν ὅσα τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

5. Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ὀπλιτῶν Νωροφυλακῆς ἀπομακρυνθέντων ἐκ ταύτης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1935 μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐπανελθόντων εἶτα εἰς τὴν Νωροφυλακὴν κατόπιν ἀποκαταστάσεως, δι' ἣν κατεβλήθη, αὐτοῖς κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀποζημιώσεως, λογίζεται συντάξιμος ἐφ' ὅσον οὗτοι ἤθελον ἐπιστρέψαι τὴν καταβληθεῖσαν αὐτοῖς ἀποζημίωσιν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καθορισθήσεται τὸ εἰς σημερινὰς δραχμὰς ἐπιστρεπτέον ποσὸν καὶ ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς του.

2) Ν.Δ.3768/1957 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὄριου ἡλικίας τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως συνταξιοδοτικῶν τινῶν διατάξεων». (ΦΕΚ 202/12.10.1957).

Ἄρθρον 11.

Τακτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ στρατιωτικοὶ ἀπομακρυνόμενοι τῆς ὑπηρεσίας δι' οἰσodήποτε λόγον πλὴν παραίτησεως ἢ πειθαρχικοῦ παραπτώματος καὶ μὴ δικαιούμενοι συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 85 τοῦ Α.Ν.1854 τοῦ 1951 ἢ βοηθήματος κατὰ τὰ ἄρθρα 16 καὶ 44 τοῦ αὐτοῦ Α.Ν.δικαιούονται χρηματικὸν βοηθῆματος ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶσων μηνῶν ὅσα τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας, ἀποκλειομένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, τῆς καταβολῆς ἀποδοχῶν τριμήνου.

Ἄρθρον 13.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ Α.Ν. 1854 τοῦ 1951 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς ὀπλίτας τῆς Νωροφυλακῆς τοὺς ὀσοτεδήποτε ἀπομακρυνθέντας καὶ ἐπανελθόντας εἶτα εἰς τὸ Σῶμα τῆς Νωροφυλακῆς ἢ ἀποκτήσαντας τὴν ιδιότητα τοῦ τακτικοῦ δημοσίου ἢ ἀνακτορικοῦ ὑπαλλήλου.

3) Ν.Δ.208/1974 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Α.Ν.1854/1951 «περὶ ἀπονομῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων». (ΦΕΚ 362/7.12.1974)

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ τὴν ἀπόκτησιν δικαιώματος εἰς σύνταξιν παρὰ τῶν τακτικῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν τῶν ἀπομακρυνόμενων λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος μὴ ὑφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, βεβαιουμένης δὲ κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις, ὡς καὶ παρὰ τῶν ἐν ἄρθροις 5, 6, 31 καὶ 32 τοῦ Α.Ν.1854/1951 οἰκογενειῶν τῶν ἐκ τούτων ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποβιούντων ἀπαιτεῖται ἢ συμπλήρωσις δεκαετοῦς τοῦλάχιστον πραγματικῆς συντάξιμου ὑπηρεσίας.

2. Ὅπου ἐν τῷ Α.Ν.1854/1951, ὡς ἐτροποποιήθη, καὶ συνεπλήρωθη, ἀναγράφεται διὰ τὴν ἀπόκτησιν δικαιώματος συντάξεως παρὰ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων ἢ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς εἰς τούτους ἀνηκούσης συντάξεως ἢ λέξις «15ετῆς» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «10ετῆς».

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ἀπομακρυνόμενοι, ἐὰν δὲν ἔχουν συμπληρώσει 10ετῆ τοῦλάχιστον πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν καὶ δὲν συντρέχουν οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων 1 παράγραφος 1 περίπτωσις στ' καὶ 26 παράγραφος 1 περίπτωσις ε' τοῦ Α.Ν.1854/51, δικαιούονται χρηματικοῦ βοηθήματος ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶσων μηνῶν ὅσα τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας.

2. Ἐὰν οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι ἀποθάνουν ἐν ὑπηρεσίᾳ πρὸ τῆς συμπληρώσεως 10ετοῦς τοῦλάχιστον πραγματικῆς συντάξιμου ὑπηρεσίας χωρὶς νὰ

συμτρέχουν οι όροι των άρθρων 1 παράγραφος 1 περιπτώσις α' και 26 παράγραφος 1 περιπτώσεις ε' του Α.Ν.1854/1951, δικαιούνται του αυτού χρηματικού βοηθήματος τὰ κατὰ τὰ άρθρα 5, 6, 31 και 32 του αυτού αναγκαστικού Νόμου πρόσωπα τῆς οικογενείας αὐτῶν, ἐφ' ὅσον συμτρέχουν οἱ ὅροι των ἄρθρων τούτων.

3. Ὅπου ἐν τῷ Α.Ν.1854/1951, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συναπληρώθη, ἀναφέρεται εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἢ λέξις «15ετῆς» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «10ετῆς».

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ των πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἐξεληθόντων τῆς ὑπηρεσίας ὡς καὶ ἐπὶ των οἰκογενειῶν των ἐκ τούτων θανόντων, παρ' ὧν ἡ σχετικὴ αἴτησις δέον νὰ ὑποβληθῆ ἑντὸς προθεσμίας δύο (2) ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἢ δὲ σύνταξίς των εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

2. Χρηματικὸν βοήθημα τυχὸν καταβληθὲν εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ παρόντος δυνάμει των διατάξεων των ἄρθρων 10 καὶ 44 τοῦ Α.Ν.1854/1951 ἀναζητεῖται διὰ μηνιαίων δόσεων παρακρατουμένων ἐκ τῆς ἀνγκούσης αὐτοῖς μηνιαίας συντάξεως καὶ συνισταμένων εἰς τὸ ἐν δέκατον (1/10) αὐτῆς.

Τὸ ποσὸν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφριον ἐπιστρεπτέου χρηματικῶν βοηθήματος ὑπολογίζεται βάσει των κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καθοριζομένων ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ ἐξόδου, πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ τὸσοῦς μῆνας ὅσα τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

4) Ν.Δ.4520/66 «περὶ δημιουργίας βαθμοῦ Ἀρχιπλοίαρχου ἐν τῷ Β.Ν. καὶ ἐτέρων τινῶν διατάξεων».

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Ν.Δ.4028/59 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«7. Ἀξιωματικοὶ ἐκ πληρωμάτων Β.Ν. εἰδικότητων καὶ τεχνῶν συμπληροῦντες εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ Ἀξιωματικοῦ, οἱ μὲν εἰδικότητων 12ετῆ ὑπηρεσίαν, οἱ δὲ των τεχνῶν 15ετῆ ὑπηρεσίαν, τίθενται εἰς ἀποστρατεῖαν καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος Ν.Δ.προβλεπομένου ὁρίου ἡλικίας, ἐφ' ὅσον ἔχουσι συμπληρώσει 15ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἄλλως παραμένουσι μέχρις οὗ συμπληρώσωσι αὐτὴν, ὅτε καὶ ἀποστρατεύονται. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς ἐκ τούτων καταλαμβάνομένους ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας πρὸ τῆς συμπληρώσεως 35ετοῦς συντάξιμου ὑπηρεσίας.

Οἱ ἐκ των ἀνωτέρω συμπληρώσαντες ἢ συμπληροῦντες τοῦλάχιστον τεσσάρων καὶ ἡμίσεος ἐτῶν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑποπλοίαρχου ἐφ' ὅσον ἐκρίθησαν προακτέοι κατ' ἐκλογὴν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου κρίσεων προάγονται δύο μῆνας πρὸ τῆς κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἀποστρατείας των κατόπιν ἀποφάσεως Α.Ν.Σ. εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Πλωτάρχου, τιθέμενοι ἐκτὸς ὀργανικῶν ἀριθμῶν. Οὗτοι, τίθενται ἐν συνεχείᾳ εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατεῖαν, δι' ἐτέρου Β.Δ. μετὰ 30 ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Β.Δ. τῆς προαγωγῆς των.

2. Ἡ ἰσχύς τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἄρχεται ἀπὸ 1.1.1946 ἄνευ δικαιώματος τινος λήψεως πάσης φύσεως ἀνδρομικῶν ἀποδοχῶν καὶ προσθέτων παροχῶν ἐκ τοῦ Δημοσίου ἢ ἄλλου Μετοχικῶ ἢ Ἀσφαλιστικῶ Ταμείου καὶ ἀνεξαρτήτως καταλήψεως των ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, τυχὸν δὲ γενόμενοι ἐν τῷ μεταξὺ διοικητικῶν πράξεις ἀποστρατείας ἀνακαλοῦνται καὶ γίνονται νέαι βᾶσαι τῆς ἀνωτέρω διατάξεως.

5) Ν.Δ.3395/1955 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ προσωπικοῦ των ἐν Ἑλλάδι Ἀποηλκίων Σιδηροδρόμων» (ΦΕΚ 276 8.10.1955) Ἄρθρον 1 παράγραφος 1 περιπτώσεις δ'.

Ἄρθρον 1.

1.
δ) Ἐὰν ἀποχωρήσωσι τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ἡλικίας καὶ ἔχουσι 15ετῆ τοῦλάχιστον πλήρη συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐν τοῖς δικτύοις, ἐφ' ὅσον ἀμέσως πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεώς των κέκτηνται πλήρη 10ετῆ πραγματικὴν συνεχῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐν αὐτοῖς.

6) Ν.Δ.4432/1964 «περὶ συνταξιοδοτήσεως Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Διοικήσεως, Νομαρχῶν κ.λ.π.» (ΦΕΚ 217/12.11.1964).

Ἄρθρον 4 παρ. 1.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ περίπτωσις ε' τοῦ ἐδαφρίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν.1854/1951 ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχυρῶν ὡς ἀκολουθῶς :

α) ἐὰν ἀπομακρυνθῆ ὁποσδήποτε τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὁρίου ἡλικίας καὶ ἔχει δεκαπενταετῆ τοῦλάχιστον πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐφ' ὅσον ἀμέσως πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεώς του ἐκέκτητο πενταετῆ συνεχῆ πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

7) Ν.Δ.702/1970 «περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς περιπτώσεως ε' τοῦ ἐδαφρίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν.1854/1951 «περὶ ἀπονομῆς των πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

Ἄρθρον 1.

Ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχυρῶν ἢ περιπτώσεις ε' τοῦ ἐδαφρίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν.1854/1951 «περὶ ἀπονομῆς των πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη μεταγενεστέρως, ὡς ἀκολουθῶς :

«ε'. Ἐὰν ἀπομακρυνθῆ ὁποσδήποτε τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὁρίου ἡλικίας καὶ ἔχει δεκαπενταετῆ τοῦλάχιστον πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν».

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Τῆς 17ης Εἰδικῆς Συνεδριάσεως τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῆς 26ης Νοεμβρίου 1975.

Μέλη: Γεώργιος Κουνουπιώτης, Πρόεδρος, Ἄντ. Παπαδόπουλος, Ἀντιπρόεδρος, Βασ. Παπαστυλιανός, Κων. Χουρδάκης, Νικ. Σπυριάκος, Νικ. Θέμελης, Γεωργ. Δημόπουλος, Κων. Σαχαντόπουλος, Κων. Παρασκευόπουλος, Δημ. Καμβύσης, Δημ. Μάμαλης, Ἡλ. Κάμτσιος, Ἰωαν. Κατσιῆς καὶ Γεωργ. Βιτάλης, Σύμβουλοι: Οἱ Πέτρο. Πετριδῆς καὶ Κων. Σμαρλῆς, Σύμβουλοι, καλούμενοι δὲν προσήλθον.

Γενικός Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας: Παν. Φωτόπουλος.

Γραμματεὺς: Γεράσι. Μπουκογιάννης.

Ἀρχόμενης τῆς συνεδριάσεως ὁ Πρόεδρος εἰσάγει εἰς τὴν Ὀλομέλειαν τὸ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ.112240/1663/Μ13/1-30 8.11.1975 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους) πρὸς τὸν Γενικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας ἀποσταλὲν σχέδιον Νόμου «περὶ μὴ ἐπιστροφῆς εἰς τὸ Δημόσιον ληρθέντος χρηματικῶν βοηθήματος ἢ ἀποζημιώσεως ἐν περιπτώσει διακοπῆς τοῦ μισθοῦ ἢ τῆς συντάξεως καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως συνταξιοδοτικῶν τινῶν διατάξεων», ὅπως προκλήθη ἢ γνώμη αὐτῆς συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 75 παράγραφος 2 τοῦ Συντάγματος ἔχον ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 1.

1. Ὅπου ἐν τῇ κειμένῃ συνταξιοδοτικῇ Νομοθεσίᾳ προβλέπεται ἢ ἐπιστροφή ληρθέντος χρηματικῶν βοηθήματος

ή αποζημίωσης λόγω αναγνωρίσεως, ως συνταξίμου, του χρόνου καθ' όν καταβλήθησαν ταύτα, το μήπω επιστραφέν ποσόν διαγράφεται και δεν αναζητείται. Εάν ήθελε διακοπή ή καταβολή εις τους δικαιούχους, του μὲν μισθοῦ λόγω θανάτου αὐτῶν, τῆς δὲ συντάξεως δι' οἰονδήποτε λόγον και δὲν υφίστανται εἰς ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις ἕτερα δικαιούχα τῆς συντάξεως πρόσωπα εἰς τὰ ὅποια νὰ καταβάλλεται αὐτή.

2. Ἐὰν ἡ σύνταξις ἐπαναχορηγηθῆ ἢ ἀναγνωρισθῆ μεταγενεστερῶς δικαίωμα συντάξεως ὑπὲρ τῶν δικαιούχων προσώπων, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρξῃ παραιτήσις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος, τὸ διαγραφέν ὡς ἄνω ποσὸν ἐπαναγράφεται ὡς δημόσιον ἔσοδον ἀναπροσαρμοζόμενον βάσει τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπανεγγραφῆς καθοριζομένου ἀποδοχῶν τῶν βραβυῶν ἐξόδου και ἀναζητεῖται κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ.92/1974 (περὶ ὑπολογισμοῦ τῆς συντάξεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ.4520/1966 ἀνακληθέντων και προαχθέντων Ἀξιωματικῶν ἐκ πληρωμάτων τοῦ Ναυτικοῦ) ἔχουν ἐφαρμογὴν και ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ Β.Δ. ἀπὸ 9.1.1967 ἀνακληθέντων εἰς τὴν ἐνέργειαν, προαχθέντων και ἐν συνεχείᾳ ἀποστρατευθέντων Ἀξιωματικῶν Πληρωμάτων Στόλου, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 4520/1966 (περὶ δημοσευίας βραβυῶν Ἀρχιπλοιάρχου ἐν τῷ Β.Ν. και ἐτέρων τινῶν διατάξεων), ὡς ἐπίσης και ἐπὶ λοιπῶν προαχθέντων και ἀποστρατευθέντων Ἀξιωματικῶν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, βάσει τῆς ἀνωτέρω διατάξεως τοῦ Ν.Δ.4520/1966.

2. Ἡ αἴτησις περὶ ἀνζήσεως τῆς συντάξεως παρὰ τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀναφερομένων και ἐν περιπτώσει θανάτου τούτων παρὰ τῶν οἰκογενειῶν των, δεῖον νὰ ὑποβληθῆ ἐντὸς ἀνατραπευτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἢ δὲ σύνταξις των εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ περίπτωση δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ.3395/1955 (περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀτμηλάτων Σιδηροδρόμων) ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχυρὸν ὡς ἀκολουθῶς :

«δ) Ἐὰν ἀποχωρήσουν τῆς ὑπηρεσίας λόγω ἡλικίας και ἔχουν ἰδετῆ τοῦλάχιστον πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐν τοῖς δικτύοις».

2. Οἱ μέγροι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐξελθόντες τῆς ὑπηρεσίας λόγω ἡλικίας και ἀποκτώντες δικαίωμα εἰς σύνταξιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προηγουμένης παραγράφου, δεῖον νὰ αἰτήσωνται τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεώς των, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος του, ἢ δὲ πληρωμῇ τῆς συντάξεώς των ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 8 Νοεμβρίου 1975

Ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Και ἐφ' οὗ ὁ Γενικός Ἐπιτροπος τῆς Ἐπικρατείας ἔχει τὴν γνώμην ὅτι αἱ διατάξεις αὐτοῦ εἶναι δεδικοιολογημέναι κατὰ τὰ ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει αὐτοῦ εἰδικώτερον ἐκτιθέμενα.

Ὁ Εἰσηγητῆς Πρόεδρος τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συμβουλίου Γεώργιος Κοινοτυπώτης εἰσηγείται ὡς ἀκολουθῶς :

Διὰ τοῦ ὑπὸ γνωμοδότησιν Νομοσχεδίου ἐπιδικάζεται ἢ συμπλήρωσις ὑφισταμένων συνταξιοδοτικῶν διατάξεων και συγκεκριμένων :

1. Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 προβλέπεται ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως ὡς συνταξίμου χρονικοῦ τινος διακοπῆτος δι' ὃ εἶχε καταβληθῆ χρηματικὴ παροχή δημιουργεῖται ὑποχρέωσις τοῦ δικαιούχου πρὸς ἐπιστροφὴν κατὰ δόσεις ταύτης ἐὰν οὗτος ἐπανέλθῳ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀπεβίωσεν ἐν αὐτῇ διατελῶν ἢ ἐπὶ συνταξιοῦχου διαγράφῃ δι' οἰονδήποτε λόγον και συνεπῶς ἐκπύσῃ ἢ καταβυλῇ ἀντιστοίχως τοῦ μισθοῦ ἢ τῆς συντάξεως ἐξ' ὧν παρεκρατεῖτο τὸ πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ὡς ἄνω ὑφειλῆς ποσὸν χωρὶς νὰ υφίστανται ἐκ τῆς οἰκογενείας τούτου δικαιούχα συντάξεως πρόσωπα ὡστε ἐκ ταύτης νὰ παρεκρατῆται τὸ μήπω ἐξοφληθὲν ποσὸν τῆς ὑφειλῆς δὲν ἀναζητεῖται τοῦτο διαγραφόμενον.

Περαιτέρω προβλέπεται ὅτι ἐὰν ἀναγνωρισθῆ μετὰ ταῦτα εἰς τὰ ἐν λόγω πρόσωπα δικαίωμα συντάξεως, ἧς δὲν ἤθελον παραιτηθῆ ταῦτα, τότε ἐπαναγράφεται τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν τοῦ χρέους ἀναπροσαρμοζόμενον βάσει τοῦ κατὰ τὴν ἐπανεγγραφῆς καθοριζομένου μισθοῦ διὰ τὸν βραβυῶν ἐν ἔφερρον ὁ δικαιοπάροχος ὅταν ἀπεμακρύνθῃ τῆς Ὑπηρεσίας.

Ἡ Οέσπισις τῆς ἀνωτέρω διατάξεως δικαιολογημένη τυγχάνει διότι ἡ ὑποχρέωσις πρὸς ἐπιστροφὴν καταβληθέντος λόγω παρασχεθείσης ὑπηρεσίας χρηματικοῦ ποσοῦ δημιουργεῖται ἐπὶ σκοπῷ ὅπως αξιοποιηθῆ ἢ ὑπηρεσία αὐτῆ ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς συντάξεως ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ὁ δικαιούχος θὰ εἰσπράττῃ ταύτην διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεώς του. Ὅταν ὅμως ἢ ἐκ τῆς προσμετρήσεως ὡς συνταξίμου και τοῦ χρόνου τούτου ἀναγνωρισθεῖσα σύνταξις πύσῃ καταβαλλομένη, χωρὶς νὰ ἔχῃ πλήρως ἐξοφληθῆ ἢ ὑφειλῆ τότε ἐκλείπει ἢ ἐπιβάλλουσα τὴν ὑποχρέωσιν ἐπιστροφῆς τοῦ υπολοίπου ποσοῦ αἰτιολογία, ἥτις κατὰ μείζονα λόγον δὲν δύναται νὰ βαρύνῃ τὴν οἰκογένειαν τούτου ἀφοῦ αὐτῆ μὴ δικαιομένη συντάξεως κατ' οὐδὲν ὠφειληθῃ.

Ὁρθῆ ὡσαύτως τυγχάνει και ἡ ἐπανεγγραφῆ τοῦ χρέους ὅταν μεταγενεστερῶς ἐπαναχορηγηθῆ ἢ διακοπῆται σύνταξις ἢ θανάτος τοῦ δικαιούχου ταύτης μεταβιβασθῆ αὐτῆ εἰς τὴν οἰκογένειάν του.

Ἡ προβλεπόμενα ὅμως τὴν διαγραφὴν τοῦ χρέους διατάξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοσχεδίου χετῆζει συμπληρώσεως ὡστε νὰ περιλάβῃ και τὴν ἀκόλουθον περίπτωσιν ἥτις εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἐμφανισθῆ.

Ὁ τακτικὸς ὑπάλληλος ἢ στρατιωτικὸς ὅστις ἀπομακρυνόμενος τῆς ὑπηρεσίας δι' οἰονδήποτε λόγον πλην παραιτήσεως ἢ πειθαρχικοῦ παραπτώματος δὲν δικαιούται συντάξεως λαμβάνει χρηματικὸν βοήθημα ἶσον πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶσον μηνῶν ὅσα τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας του.

Ἐὰν οὗτος ἐπαναδιορισθῆ και ἐν ὑπηρεσίᾳ τελῶν ἀποβιώσῃ χωρὶς νὰ ἔχῃ και αὐθις συμπληρώσει τὸν πρὸς ἀπύκτησιν δικαίωματος συντάξεως παρὰ τῶν δικαιουμένων ταύτης μελῶν τῆς οἰκογενείας του ἀπαιτούμενον χρόνον, θὰ τύχουν και ταῦτα βοηθήματος συμφώνως τοῖς ἄρθροις 16, 21, 44 και 49 Α.Ν.1854/1951 και 11 Ν. Δ. τος 3768/1957.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην θὰ πρέπει τὸ μή ἐξοφληθὲν ποσὸν ἐκ τοῦ εἰς τὸν ἴδιον καταβληθέντος βοηθήματος νὰ συμπληρωθῆ πρὸς τὸ ἀνήκον τοιούτων εἰς τὴν οἰκογένειάν του, πρὸς τοῦτο δὲ ἀναγκαῖα παρίσταται ἡ συμπλήρωσις τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 ὡς ἐξῆς :

Εἰς τὴν παράγραφον 1 ἀντὶ τῆς ἐν τέλει αὐτῆς φράσεως «ἕτερα δικαιούχα τῆς συντάξεως πρόσωπα εἰς τὰ ὅποια νὰ καταβάλλεται αὐτῆ «νὰ τεθῆ» ἕτερα δικαιούχα τῆς συντάξεως ἢ ἀντὶ ταύτης χρηματικοῦ βοηθήματος πρόσωπα εἰς τὰ ὅποια νὰ καταβάλλεται ἡ σύνταξις ἢ τὸ βοήθημα».

Και εἰς τὴν παράγραφον 2 ἐν τῷ δευτέρῳ στίχῳ μετὰ τὴν λέξιν «συντάξεως» νὰ τεθῆ ἡ φράσις «ἢ βοηθήματος».

2. Διὰ τοῦ Ν.Δ. τος 92 τοῦ 1974 ορίζεται ὅτι ἡ σύνταξις τῶν ἐπαναφερθέντων εἰς τὴν ἐνέργειαν ἐξιωματικῶν Πληρωμάτων Στόλου Ναυτικοῦ, προαχθέντων και ἐν συνεχείᾳ

ἀποστρατευθέντων διὰ τοῦ ἐν αὐτῷ ἀναφερομένου Β. Δ. τοσ. ἐκδοθέντος κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. τοσ. 4520/1966, ὑπολογίζεται βάσει τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ ὃν κατὰ τὴν ἀποστρατεῖαν των διὰ τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος ἔφερον.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἐπεξετάθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τοσ. 209 τοῦ 1974 καὶ εἰς ἑτέρας ἀξιωματικῶν Πληρωμάτων Στόλου, ὧν ἡ ἐπιναχρῶσά εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, προαγωγὴ καὶ ἀποστρατεία, ἐγένετο δι' ἐτέρων ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων Β. Διατάγμάτων.

Ἡδὴ διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπὸ γνωμοδότησιν Νομοσχεδίου διαπιστωθέντος κατὰ τὴν εἰσηγητικὴν αὐτοῦ ἔκθεσιν ὅτι δι' ἐτέρου Β.Δ. τοσ. τῆς 9 Ἰανουαρίου 1967, δημοσιευθέντος τὴν 19 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως πλὴν τῶν εἰς τὰ ἀνωτέρω Ν. Δ. τα ἀναφερομένων, ἀνεκλήθησαν, προήχθησαν καὶ ἀποστρατεύθησαν καὶ ἕτεροι τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἀξιωματικοί, ἐπεκτείνονται καὶ διὰ τούτους ἡ ἐφαρμογὴ τῆς εὐεργητικῆς τοῦ εἰρημένου Ν. Δ. τοσ. 92/1974 διατάξεως ὑπολογισμοῦ τῆς συντάξεως τῶν βάσει τοῦ βαθμοῦ ὃν κατὰ τὴν νέαν ἀποστρατεῖαν των ἔφερον.

Μολοντί, ὁ ὑπολογισμὸς τῆς συντάξεως βάσει βαθμοῦ μετὰ τὴν ἐξοδὸν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατιωτικοῦ κτηθέντος ἀντίκειται πρὸς βασικὴν ἀρχὴν τῆς συνταξιοδοτικῆς Νομοθεσίας καθ' ἣν ἡ σύνταξις ὑπολογίζεται βάσει τοῦ βαθμοῦ ὃν οὗτος κατὰ τὴν ἀποχώρησίν του ἔφερον ἢ θέσπισις τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἐφ' ἧσον ὁμοίαι περιπτώσεις ἐρρυθμίσθησαν διὰ τῶν προαναφερθέντων Ν. Δ. των ὑπ' ἀριθ. 92 καὶ 209 τοῦ 1974, εἰς τὴν ἴσην μεταχειρίσιν τῶν ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας τελούντων εὐρίσκει δικαιολογίαν.

Περαιτέρω ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ Νομοσχεδίου προβλέπεται ἡ παροχὴ τοῦ αὐτοῦ συνταξιοδοτικοῦ πλεονεκτήματος καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς βάσει τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω διατάξεως τοῦ Ν. Δ. τοσ. 4520 τοῦ 1966 προαχθέντας καὶ ἀποστρατευθέντας ἀξιωματικοὺς τοῦ Π. Ναυτικοῦ.

Ἡ διάταξις αὕτη προδήλως ἐτέθη ὅπως περιληφθῶν ἅπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ Πληρωμάτων Στόλου οἱ ὑποθέντες εἰς τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ εἰρημένου Ν. Δ. τοσ. ὥστε ἂν βάσει αὐτῆς δι' ἐτέρων Β. Δ. των, πλὴν τῶν προαναφερθέντων τοιούτων, ἀποκατεστάθησαν νὰ μὴ παρίσταται ἀνάγκη ἐκδόσεως νέας συνταξιοδοτικῆς διατάξεως ἵνα τύχουν καὶ οὗτοι τοῦ ἐν λόγῳ εὐεργητικῆτος.

Ὑπὸ τοιαύτην ἐννοίαν καὶ πρὸς ἄριστον πάσης ἀμυρισθητικῆσεως ὁρθότερον θὰ ἦτο εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 2 ἐν στίχῳ 7 μετὰ τὴν φράσιν «καὶ ἀποστρατευθέντων ἀξιωματικῶν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ», τεθῆ «ἐκ Πληρωμάτων Στόλου βάσει τῆς ἀνωτέρω διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ.4520/1966».

3. Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομοσχεδίου προβλέπεται διὰ τοὺς λόγῳ ὁρίου ἡλικίας ἀποχωροῦντας τῆς ὑπηρεσίας σιδηροδρομικοὺς ὑπαλλήλους ἢ ἀπόκτησις δικαιώματος συντάξεως ὑπὸ εὐνοικωτέρας τῆς ἀρχικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 1 περίπτωσις δ' τοῦ Ν. Δ. τοσ. 3395/1955 προϋποθέσεις. Οὕτως ἐνῶ κατὰ τὴν διάταξιν αὐτὴν ὁ λόγῳ ὁρίου ἡλικίας ἀποχωρῶν τῆς ὑπηρεσίας σιδηροδρομικὸς ὑπαλλήλος ἀποκτᾷ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐὰν ἔχη συμπληρώσει 15ετῆ τοῦλάχιστον πλήρη συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐν τοῖς Σιδηροδρομικοῖς Δικτύοις, ἐξ ἧς 10ετῆ πραγματικὴν τοιαύτην ἀμέσως πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεώς του ἤδη ἀπαλείφεται ἢ συνδρομῇ τῆς τελευταίας προϋποθέσεως.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐπεκτείνουσα τὸ θεσπισθὲν διὰ τοὺς δημοσίους ὡς καὶ τοὺς δημοτικὸς καὶ κοινοτικὸς ὑπαλλήλους διὰ τῶν Ν. Δ. των 702/1970 καὶ 1069/1971 ἀντιστοίχως, εὐεργέτημα κτήσεως παρὰ τῶν ἐκ τούτων λόγῳ ὁρίου ἡλικίας ἀποχωροῦντων δικαιώματος συντάξεως ὑπὸ εὐνοικωτέρας προϋποθέσεις βάσιμον λόγον ἔχει τὴν ἐξίσωσιν τῶν βάσει παρεμμερῶν διατάξεων δικαιομάτων συντάξεως.

Ἡ Ὀλομέλεια, μετὰ συζήτησιν, ἀπεδέχθη ὁμοφώνως τὴν ἀνωτέρω εἰσηγήσιν.

Ἐφ' ᾧ συνατάγη τὸ παρὸν Πρακτικόν, ὅπου θεωρηθὲν καὶ ἐγκριθὲν ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ὑπογράφεται ὑπὸ τούτου καὶ τοῦ Γραμματέως.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΚΟΥΝΟΥΠΙΩΤΗΣ
Ὁ Γραμματεὺς
ΓΕΡ. ΜΠΟΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ μὴ ἐπιστροφῆς εἰς τὸ Δημόσιον ληφθέντος χρηματικοῦ βοηθήματος ἢ ἀποζημιώσεως ἐν περιπτώσει διακοπῆς τοῦ μισθοῦ ἢ τῆς συντάξεως καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως συνταξιοδοτικῶν τινῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 1.

1. Ὅπου ἐν τῇ καμμένη συνταξιοδοτικῇ νομοθεσίᾳ προβλέπεται ἡ ἐπιστροφή ληφθέντος χρηματικοῦ βοηθήματος ἢ ἀποζημιώσεως, λόγῳ ἀναγνωρίσεως, ὡς συνταξιόμενον τοῦ χρόνου δι' ὃν κατέληθησαν ταῦτα, τὸ ἀπὸ ἐπιστροφῆς ποσὸν διαγράφεται καὶ δὲν ἀναζητεῖται, ἐὰν ἦτοτε διακοπῇ ἢ καταβολῇ εἰς τοὺς δικαιούχους, τοῦ μὲν μισθοῦ λόγῳ θανάτου αὐτῶν, τῆς δὲ συντάξεως δι' οἰονδήποτε λόγον καὶ δὲν ὑρίστανται εἰς ἀμετέρας τὰς περιπτώσεις ἕτερα δικαιούχα τῆς συντάξεως ἢ ἀντὶ ταύτης χρηματικοῦ βοηθήματος πρόσωπα εἰς τὰ ὅποια νὰ καταβάλλεται ἡ σύνταξις ἢ τὸ βοήθημα.

2. Ἐὰν ἡ σύνταξις ἐπιναχρηγήνη ἢ ἀναγνωρισθῇ μεταγενεστέρως δικαίωμα συντάξεως ἢ βοηθήματος ὑπὲρ τῶν διαδόχων προσώπων, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερῆν παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος, τὸ διαγραφέν ὡς ἄνω ποσὸν ἐπιναχρηγῆται ὡς δημόσιον ἔσοδον ἀναπροσαρμοζόμενον βάσει τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιναχρηγήσεως του καθοριζομένων ἀποδοχῶν τοῦ ἐαυμοῦ ἐξόδου καὶ ἀναζητεῖται κατὰ τὰς ἐκαστοτε ἰσχυοῦσας διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 92/1974 «περὶ ὑπολογισμοῦ τῆς συντάξεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 παραγράφος 2 τοῦ Ν.Δ. 4520/1966 ἀνεκλήθέντων καὶ προαχθέντων Ἀξιωματικῶν ἐκ πληρωμάτων τοῦ Ναυτικοῦ» ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ Β.Δ. ἀπὸ 9.1.1967 ἀνεκλήθέντων εἰς τὴν ἐνέργειαν, προαχθέντων καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀποστρατευθέντων Ἀξιωματικῶν Πληρωμάτων Στόλου, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 4520/1966 «περὶ δημοσιεύσεως ἐαυμοῦ Ἀρχιπλοῦ ἀρχοῦ ἐν τῷ Β.Ν. καὶ ἐτέρων τινῶν διατάξεων», ὡς ἐπίσης καὶ ἐπὶ λοιπῶν προαχθέντων καὶ ἀποστρατευθέντων Ἀξιωματικῶν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, ἐκ Πληρωμάτων Στόλου, βάσει τῆς ἀνωτέρω διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 4520/1966.

2. Ἡ αἴτησις περὶ κτήσεως τῆς συντάξεως παρὰ τῶν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου τούτων παρὰ τῶν οἰκογενειῶν των, δεῖον νὰ ὑπεβληθῆ ἔντος ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνδὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἢ δὲ συντάξις των εἶναι πληρωσεία ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ περίπτωσις δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3395/1955 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀτμημάτων Σιδηροδρόμων» ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἴσχυεν ὡς ἀκολουθῶς:

«δ) Ἐὰν ἀποχωρήσουν τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὁρίου ἡλικίας καὶ ἔχουν 15ετῆ τοῦλάχιστον πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐν τοῖς δικτύοις».

2. Οἱ μέγρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐξελεθόντες τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὁρίου ἡλικίας καὶ ἀποκτώντες δικαίωμα εἰς σύνταξιν, ἐπὶ τῇ ἔασει τῆς προηγούμενης παραγράφου, δεῖον νὰ